

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5125/2019
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владан Стојиљковић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Величко Пејчиновић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4039/19 од 12.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4039/19 од 12.06.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4039/19 од 12.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11711/17 од 30.01.2019. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4039/19 од 12.06.2019. године, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди да су она и тужени сувласници на породичној стамбеној згради у ул. ... бр. .. у ..., површине 129,72м² изграђена на кат.парц. .. КО ... са ½ сувласничких удела, као и захтев тужиље за накнаду трошкова поступка. Одбачен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и

основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине. Одлука о тужбеном захтеву условљена је чињеницама утврђеним у поступку, а то је да је предметна непокретност ванкњижно власништво тужене ББ, те да није стечена средствима тужиље и туженог, као брачних другова, нити у породичној заједници, те иста не може представљати заједничку имовину тужиље и туженог. Тужиља ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, што у смислу члана 407. ЗПП не представља разлог због којег се ревизија може изјавити. У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда нема услова за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно наведеном, произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 07.08.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 1.000.000,00 динара, што у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 8.352,96 евра (1 евро = 119,7181 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се не односи на новчано потраживање, а у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић